

1.7 καὶ
5 ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία (ἐστίν)
 ὑπὲρ ὑμῶν
 εἰδότες
 ὡς κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων,
 ὅτι...οὕτως (ἐστε) καὶ τῆς παρακλήσεως.

1.8 γὰρ
6 Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν,
 ἀδελφοί,
 ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν
 τῆς γενομένης
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
 καθ' ὑπερβολὴν
 ὑπὲρ δύνάμιν
 ὅτι...ἐβαρῆθημεν
 ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν·

1.9 ἀλλ'
7 αὐτοὶ...τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχῆκαμεν,
 ἐν ἑαυτοῖς
 ἵνα μὴ πεποιθότες ᾤμεν
 ἐφ' ἑαυτοῖς
 ἀλλ'
 --- (πεποιθότες ᾤμεν)
 ἐπὶ τῷ θεῷ
 τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς·
 ἐκ τηλικούτου θανάτου
 ὅς...ἐρρύσατο ἡμᾶς
 καὶ
 --- ῥύσεται,
 εἰς ὃν ἠλπίζαμεν__
 | /-----|
 |ὅτι] καὶ ἔτι ῥύσεται,
 /-|
 1.10 συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν
 ὑπὲρ ἡμῶν
 τῇ δεήσει,
 /-----|
 | ἐκ πολλῶν προσώπων
 | διὰ πολλῶν
 1.11 ἵνα...τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα...εὐχαριστηθῇ
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Letter Body

1.12 γὰρ
8 Ἡ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν,
 τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν,
 ἐν ἀπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ τοῦ θεοῦ,
 [καὶ]
 οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ
 ἀλλ'
 ἐν χάριτι θεοῦ,
 ὅτι...ἀνεστράφημεν
 ἐν τῷ κόσμῳ,
 δὲ
 περισσοτέρως
 πρὸς ὑμᾶς.

1.13 γὰρ
9 οὐ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν

- 10 ἄλλ' (γράφομεν ὑμῖν) ἢ ἂ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε .
- 11 δὲ ἐλπίζω
 1.14 | ὅτι ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε,
 | καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς
 | ἀπὸ μέρους,
 ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν
 καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ.
- 1.15 Καὶ ταύτη τῇ πεποιθήσει
- 12 ἐβουλόμην _____
 πρότερον |
 | | πρὸς ὑμᾶς
 | | ἐλθεῖν,
 1.16 ἵνα δευτέραν | χάριν σχῆτε,
 | καὶ
 | δι' ὑμῶν
διελθεῖν
 | εἰς Μακεδονίαν
 | καὶ
 | πάλιν
 | ἀπὸ Μακεδονίας
ἐλθεῖν
 | πρὸς ὑμᾶς
 | καὶ
 | ὑφ' ὑμῶν
προπεμφθῆναι
 εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
- 1.17 οὖν τοῦτο βουλόμενος μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ
- 13 ἐχρησάμην;
- ἢ ἂ βουλευόμαι
- 14 κατὰ σάρκα βουλευόμαι,
 ἵνα ἦ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ;
- 1.18 δὲ
- 15 πιστὸς ὁ θεὸς (ἐστίν)
 ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν . . . οὐκ ἔστιν ναὶ καὶ οὐ
 ὁ πρὸς ὑμᾶς .
- 1.19 γὰρ
- 16 δι' ἡμῶν ὁ τοῦ θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς... κηρυχθεῖς,
 ὁ ἐν ὑμῖν
 δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου,
- 17 οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ
 ἀλλὰ
- 18 ἐν αὐτῷ ναὶ . . . γέγονεν.

- 1.20 γὰρ
19 ὅσαι ἐπαγγελίαι θεοῦ,
ἐν αὐτῷ
(ἐστίν) τὸ ναί·
- διὸ
καὶ
δι' αὐτοῦ
20 (ἐστίν) τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ
πρὸς δόξαν
δι' ἡμῶν.
- 1.21 δὲ
21 ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς . . . (ἐστίν) θεός
σὺν ὑμῖν |
εἰς Χριστὸν, |
καὶ |
- χρίσας ἡμᾶς |
- 1.22 ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς
| καὶ
- δοῦς τὸν ἀρραβῶνα
| τοῦ πνεύματος
ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.
- 1.23 δὲ
22 Ἐγὼ μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι
ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν,
φειδόμενος ὑμῶν
ὅτι...οὐκέτι ἦλθον
εἰς Κόρινθον.
- 1.24 **23 (ἐστίν) οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως**
ἀλλὰ
24 συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν·
γὰρ
25 τῇ πίστει ἐστήκατε.
- 2.1 γὰρ
26 Ἐκρίνα ἐμαυτῷ τοῦτο
| πάλιν
| ἐν λύπῃ
| πρὸς ὑμᾶς
τὸ μὴ...ἐλθεῖν.
- 2.2 γὰρ
εἰ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς,
καὶ
27 τίς (ἐστίν) ὁ εὐφραίνων με
εἰ μὴ ὁ λυπούμενος
ἐξ ἐμοῦ;
- 2.3 καὶ
28 ἔγραψα τοῦτο αὐτό,
ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην σχῶ
ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν,
πεπορθῶς _____
ἐπὶ πάντας ὑμᾶς |
ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν.

- 2.4 γὰρ
 ἐκ πολλῆς θλίψεως
 καὶ
 συνοχῆς καρδίας
- 29 ἔγραψα ὑμῖν**
 διὰ πολλῶν δακρῦων,
 οὐχ ἵνα λυπηθῆτε ἀλλὰ
 τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε
 ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.
- 2.5 δέ
 Εἰ τις λελύπηκεν,
30 οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν,
 ἀλλ’
31 (λελύπηκεν) . . . πάντας ὑμᾶς.
 ἀπὸ μέρους,
 ἵνα μὴ ἐπιβάρῳ,
- 32** 2.6 **ἰκανὸν (ἐστίν) τῷ τοιοῦτῳ ἢ ἐπιτιμία αὐτῆ**
 | ἢ ὑπὸ τῶν πλειόνων,
 2.7 ὥστε τούναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι,
 μὴ πως τῇ περισσοτέρῳ λύπῃ καταποθῆ ὁ τοιοῦτος.
- 2.8 διὸ
33 παρακαλῶ ὑμᾶς
κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην·
- 2.9 γὰρ
 εἰς τοῦτο
 καὶ
34 ἔγραψα,
 ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν,
 εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε.
- 2.10 δέ
 ᾧ τι χαρίζεσθε,
35 κάγῳ (χαρίζομαι)·
 γὰρ
 καὶ
36 (κεχάρισμαι)_|
 ἐγὼ ὁ κεχάρισμαι,
 | εἰ τι κεχάρισμαι,
 δι’ ὑμᾶς
 ἐν προσώπῳ Χριστοῦ,
 2.11 ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν
 ὑπὸ τοῦ σατανᾶ·
 γὰρ
37 οὐ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.
- 2.12 δὲ
 Ἐλθῶν
 εἰς τὴν Τρωάδα
 εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ
 καὶ
 θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν κυρίῳ,
38 2.13 **οὐκ ἔσχηκα ἀνεσιν**
 τῷ πνεύματί μου
 τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον
 τὸν ἀδελφόν μου,

39 ἄλλ' ἀποταξάμενος αὐτοῖς
ἐξῆλθον
εἰς Μακεδονίαν.

2.14 δὲ
40 **Τῷ θεῷ χάρις (ἔστω)**
τῷ πάντοτε | θριαμβεύοντι ἡμᾶς
| ἐν τῷ Χριστῷ
καὶ |
-- τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι
| δι' ἡμῶν
| ἐν παντὶ τόπῳ·
2.15 ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν

τῷ θεῷ
ἐν τοῖς σφζομένοις
καὶ |
ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις,
2.16 οἷς μὲν ὁσμὴ
| ἐκ θανάτου
| εἰς θάνατον,
| δὲ
οἷς ὁσμὴ
ἐκ ζωῆς
εἰς ζωὴν.

καὶ
πρὸς ταῦτα
41 **τίς ἰκανός (ἐστίν);**

2.17 γάρ
42 **οὐ ἐσμεν**
ὡς οἱ πολλοὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ,
ἀλλ'

43 **(ἐσμεν)**
ὡς ἐξ εἰλικρινείας,
ἀλλ'
ὡς ἐκ θεοῦ κατέναντι θεοῦ
ἐν Χριστῷ

44 **λαλοῦμεν.**

45 ^{3.1} **Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν;**

ἢ
46 **μὴ χρῆζομεν . . . συστατικῶν ἐπιστολῶν**
ὡς τινες
πρὸς ὑμᾶς
ἢ
ἐξ ὑμῶν;

47 ^{3.2} **ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε,**
ἐγγεγραμμένη |
ἐν ταῖς καρδίαις | ἡμῶν,
γινωσκομένη |
| καὶ |
ἀναγινωσκομένη |
| ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων,
3.3 | φανερούμενοι

- 3.11 γὰρ
εἰ τὸ καταργούμενον
διὰ δόξης,
- 54 πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον (ἐστίν)**
ἐν δόξει.
- 3.12 οὖν
Ἐχοντες τοιαύτην ἐλπίδα
πολλῆ παρρησίᾳ
- 55 χρώμεθα**
- 3.13 καὶ
- 56 οὐ (χρώμεθα)**
καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα
ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου.
- 3.14 ἀλλ’
- 57 ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν.**
- γὰρ
- 58 τὸ αὐτὸ κάλυμμα . . . μένει,**
ἄχρι τῆς σήμερον ἡμέρας
ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης
μὴ ἀνακαλυπτόμενον
ἐν Χριστῷ
ὅτι...καταργεῖται·
- 3.15 ἀλλ’
- ἕως σήμερον ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται Μωϋσῆς,
ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν
- 59 κάλυμμα...κεῖται·**
- 3.16 δὲ
ἡνίκα ἐὰν ἐπιστρέψῃ
πρὸς κύριον,
- 60 περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα.**
- 3.17 δὲ
- 61 ὁ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν·**
- δὲ
οὗ τὸ πνεῦμα κυρίου (ἐστίν),
- 62 (ἐστίν) ἐλευθερία.**
- 3.18 δὲ
- ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ
τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι
- 63 ἡμεῖς πάντες...τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα**
ἀπὸ δόξης
εἰς δόξαν
καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος.
- 4.1 Διὰ τοῦτο,
ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην
καθὼς ἠλεήθημεν,
- 64 οὐκ ἐγκακοῦμεν**
- 4.2 ἀλλ’
- 65 ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης,**
μὴ περιπατοῦντες
ἐν πανουργίᾳ
μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
ἀλλὰ

τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστάνοντες ἑαυτοὺς
πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

4.3

δὲ

εἰ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν,
ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις

66 **ἔστιν κεκαλυμμένον,**

4.4

ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα

| τῶν ἀπίστων

εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν

/-----|

τοῦ εὐαγγελίου

τῆς δόξης

τοῦ Χριστοῦ,

ὃς ἔστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ.

4.5

γὰρ

67 **Οὐ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν**

ἀλλ'

68 **(κηρύσσομεν) Ἰησοῦν Χριστὸν**

| κύριον,

| δὲ

| **ἑαυτοὺς**

| δούλους ὑμῶν

διὰ Ἰησοῦν.

4.6

ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν·

ἐκ σκότους φῶς λάμψει,

ὃς ἔλαμψεν

ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν

πρὸς φωτισμὸν

τῆς γνώσεως

τῆς δόξης

τοῦ θεοῦ

ἐν προσώπῳ [Ἰησοῦ] Χριστοῦ.

4.7

δὲ

69 **Ἔχομεν τὸν θησαυρὸν τοῦτον**

ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν,

ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾗ τοῦ θεοῦ

καὶ

μὴ ἐξ ἡμῶν·

4.8

ἐν παντὶ

70 **(ἔσμεν) θλιβόμενοι**

ἀλλ'

οὐ στενοχωρούμενοι,

ἀπορούμενοι

ἀλλ'

οὐκ ἐξαπορούμενοι,

4.9

διωκόμενοι

ἀλλ'

οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι,

καταβαλλόμενοι

ἀλλ'

οὐκ ἀπολλύμενοι,

71 **4.10 (Ἔχομεν) πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ**

ἐν τῷ σώματι περιφέροντες,

ἐν τῷ σώματι ἡμῶν

ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ... φανερωθῇ.

- 4.11 γὰρ
72 **ἀεὶ ἡμεῖς...εἰς θάνατον παραδιδόμεθα**
οἱ ζῶντες διὰ Τησοῦν,
ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Τησοῦ φανερωθῇ
ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.
- 4.12 ὥστε ἐν ἡμῖν
73 **ὁ θάνατος...ἐνεργεῖται,**
δὲ
74 **ἡ ζωὴ (ἐνεργεῖται)**
ἐν ὑμῖν.
- 4.13 δὲ Ἐχοντες τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως
κατὰ τὸ γεγραμμένον·
| ἐπίστευσα,
| διὸ
| ἐλάλησα,
καὶ
75 **ἡμεῖς πιστεύομεν,**
διὸ
76 **καὶ λαλοῦμεν,**
4.14 εἰδότες
ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον Τησοῦν καὶ ἡμᾶς σὺν Τησοῦ ἐγερεῖ
- ----- --- ----- ----- καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.
- 4.15 γὰρ
77 **τὰ πάντα (ἐστίν)**
δι' ὑμᾶς,
διὰ τῶν πλειόνων
ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα...τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ
εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.
- 4.16 Διὸ
78 **οὐκ ἐγκακοῦμεν,**
ἀλλ'
εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται,
ἀλλ'
79 **ὁ ἔσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται**
ἡμέρα καὶ ἡμέρα.
- 4.17 γὰρ
80 **τὸ παραυτίκα ἐλαφρὸν . . . αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν,**
τῆς θλίψεως ἡμῶν |
καθ' ὑπερβολὴν
εἰς ὑπερβολὴν
μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα
ἀλλὰ
(σκοποῦντων ἡμῶν) τὰ μὴ βλεπόμενα·
- 4.18 γὰρ
81 **τὰ βλεπόμενα πρόσκαιρα,**
δὲ
82 **τὰ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.**

- 5.1 γάρ
83 Οἶδαμεν ἂν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκῆνους καταλυθῆ,
 ὅτι...οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν,
 οἰκίαν
 ἀχειροποίητον
 αἰώνιον
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- 5.2 γάρ
 καὶ
 ἐν τούτῳ
84 στενάζομεν τὸ οἰκητήριον ἡμῶν
 τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι
 ἐπιποθοῦντες,
 5.3 εἰ γε καὶ ἐκδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα.
- 5.4 γάρ
 καὶ
85 οἱ ὄντες . . . στενάζομεν
 ἐν τῷ σκῆνῳ βαρούμενοι,
 ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι
 ἀλλ'
 ----- ἐπενδύσασθαι,
 ἵνα καταποθῆ τὸ θνητὸν
 ὑπὸ τῆς ζωῆς.
- 5.5 δὲ
86 ὁ κατεργασάμενος ἡμᾶς... (ἐστὶν) θεός,
 εἷς αὐτὸ τοῦτο ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα
 τοῦ πνεύματος.
- 5.6 οὖν
87 (ἔσμεν) Θαρροῦντες
 πάντοτε
 καὶ
εἰδότες
 ἐνδημοῦντες
 ἐν τῷ σώματι
 ὅτι...ἐκδημοῦμεν
 ἀπὸ τοῦ κυρίου·
- 5.7 γάρ
 διὰ πίστεως
88 περιπατοῦμεν,
89 οὐ (περιπατοῦμεν)
 διὰ εἰδους·
- 5.8 δὲ
90 θαρροῦμεν
 καὶ
91 εὐδοκοῦμεν
 μᾶλλον
ἐκδημῆσαι
 ἐκ τοῦ σώματος
 καὶ
ἐνδημῆσαι
 πρὸς τὸν κύριον.

- 5.9 διὸ
καὶ
- 92 φιλοτιμούμεθα,**
εἴτε ἐνδημοῦντες
εἴτε ἐκδημοῦντες,
εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.
- 5.10 γὰρ
- 93 τοὺς πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ**
ἐμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ,
ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος
πρὸς ἃ ἐπραξεν,
εἴτε ἀγαθὸν
εἴτε φαῦλον.
- 5.11 οὖν
- 94 ἀνθρώπους πείθομεν,**
δὲ
- 95 θεῷ πεφανερῶμεθα·**
δὲ
- καὶ
ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν
- 96 ἐλπίζω... πεφανερῶσθαι.**
- 97** 5.12 **οὐ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν**
ἀλλ’
- 98 (ἑαυτοὺς συνιστάνομεν)**
ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν
καυχήματος
ὑπὲρ ἡμῶν,
ἵνα ἔχητε
πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους
καὶ
μὴ ἐν καρδίᾳ.
- 5.13 γὰρ
- 99 (ἐστὶν) θεῷ·**
εἴτε ἐξέστημεν,
εἴτε σωφρονοῦμεν,
- 100 (ἐστὶν) ὑμῖν.**
- 5.14 γὰρ
- 101 ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς,**
κρίναντας τοῦτο,
ὅτι εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν,
ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον·
καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν,
/---|
ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν
ἀλλὰ
ὑπὲρ αὐτῶν
(ζῶσιν) τῷ...ἀποθανόντι
καὶ
ἐγερθέντι.
- 5.15

5.16

ὥστε

ἀπὸ τοῦ νῦν

102 ἡμεῖς...οὐδένα οἶδαμεν

κατὰ σάρκα·

εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν,
ἀλλὰ

103 νῦν οὐκέτι γινώσκομεν.

5.17

ὥστε

εἰ τις ἐν Χριστῷ,

104 (ἐστίν) καινὴ κτίσις·

105 τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν,

ἰδοῦ

106 γέγονεν καινά.

5.18

δὲ

107 (ἐστίν) τὰ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ

|

τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ

|

διὰ Χριστοῦ

|

καὶ

|

--- δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν

|

τῆς καταλλαγῆς,

5.19

ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ,

μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν

καὶ

θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς.

5.20

οὔν

108 Ὑπὲρ Χριστοῦ πρεσβεύομεν

ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος

δι' ἡμῶν·

109 δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ,

καταλλάγητε τῷ θεῷ.

110^{5.21} τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν,

ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ
ἐν αὐτῷ.

6.1

δὲ

Συνεργοῦντες

καὶ

111 παρακαλοῦμεν

εἰς κενὸν

μὴ...τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δεξασθαι ἡμᾶς·

6.2

γάρ

112 λέγει

καὶ ρῶ δεκτῷ

a ἐπήκουσά σου

καὶ

ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας

b ἐβοήθησά σοι.

ἰδοῦ

νῦν

113 (ἐστίν) καιρὸς εὐπρόσδεκτος,

ἰδοῦ

νῦν

114 (ἐστίν) ἡμέρα σωτηρίας.

6.3 ἐν μηδενὶ
Μηδεμίαν... διδόντες προσκοπήν,
ἵνα μὴ μωμηθῆ ἡ διακονία,
6.4 ἀλλ'
ἐν παντὶ
συνιστάντες ἑαυτοὺς
ὡς θεοῦ διάκονοι,
ἐν ὑπομονῇ πολλῇ,
ἐν θλίψεσιν,
ἐν ἀνάγκαις,
ἐν στενοχωρίαις,
6.5 ἐν πληγαῖς,
ἐν φυλακαῖς,
ἐν ἀκαταστασίαις,
ἐν κόποις,
ἐν ἀγρυπνίαις,
ἐν νηστείαις,
6.6 ἐν ἀγνότητι,
ἐν γνώσει,
ἐν μακροθυμίᾳ,
ἐν χρηστότητι,
ἐν πνεύματι ἀγίῳ,
ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ,
6.7 ἐν λόγῳ ἀληθείας,
ἐν δυνάμει θεοῦ·
διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,
6.8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας,
διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας·
ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς,
6.9 ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι,
ὡς ἀποθνήσκοντες

καὶ
ἰδοὺ

115 ζῶμεν,

ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι,
6.10 ὡς λυπούμενοι
δὲ
ἀεὶ χαίροντες,
ὡς πτωχοὶ
δὲ
πολλοὺς πλουτίζοντες,
ὡς μηδὲν ἔχοντες
καὶ
πάντα κατέχοντες.

115^{6.11} Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέσφραγισθῆ

πρὸς ὑμᾶς,
Κορίνθιοι,

116 ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται·

117^{6.12} οὐ στενοχωρεῖσθε

ἐν ἡμῖν,
δὲ

118 στενοχωρεῖσθε

ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν·
6.13 δὲ

τὴν αὐτὴν ἀντιμισθίαν
ὡς τέκνοις λέγω,

119 πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.

120^{6.14} Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις·

γὰρ

121 τὴν μετοχὴν δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας,

ἢ

122 τὴν κοινωνίαν φωτὸς πρὸς σκότος;

6.15 δὲ

123 τὴν συμφώνησιν Χριστοῦ πρὸς Βελιάρ,

ἢ

124 τὴν μερίδα πιστῶ μετὰ ἀπίστου;

6.16 δὲ

125 τὴν συγκατάθεσιν ναῶ θεοῦ μετὰ εἰδώλων;

γὰρ

126 ἡμεῖς ναὸς θεοῦ ἐσμεν ζῶντος,

καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι

a		ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς
		καὶ
b		ἐμπεριπατήσω
		καὶ
c		ἔσομαι αὐτῶν θεός
		καὶ
d		αὐτοὶ ἔσονται μου λαός.
6.17		διὸ
e		ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν
		καὶ
f		ἀφορίσθητε,
		λέγει κύριος,
		καὶ
g		ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε·
h		κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς
6.18		καὶ
i		ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα
		καὶ
j		ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι
		εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας,
		λέγει κύριος παντοκράτωρ.

7.1 οὖν

Ταύτας ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας,

ἀγαπητοί,

127 **καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς**

ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος,

ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην

ἐν φόβῳ θεοῦ.

128^{7.2} **Χωρήσατε ἡμᾶς·**

129 **οὐδένα ἠδικήσαμεν,**

130 **οὐδένα ἐφθείραμεν,**

131 **οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.**

7.3 πρὸς κατάκρισιν

132 **οὐ λέγω·**

- 133 ^{γάρ} **προείρηκα**
 ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
ὅτι...έστε
 εἰς τὸ συναποθανεῖν
 καὶ
 συζῆν.
- 134 ^{7.4} **πολλή μοι παρησία πρὸς ὑμᾶς,**
- 135 **πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν ·**
- 136 **πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει,**
- 137 **ὑπερπερισεύομαι τῇ χαρᾷ**
 ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.
- ^{7.5} ^{γάρ}
 Καὶ
 ἐλθόντων ἡμῶν
 εἰς Μακεδονίαν
- 138 **οὔδεμίαν ἔσχηκεν ἀνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν**
 ἀλλ’
 ἐν παντὶ
- 139 **(έσμέν)θλιβόμενοι ·**
 ἔξωθεν μάχαι,
 ἔσωθεν φόβοι.
- ^{7.6} ἀλλ’
ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς
140 **παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς**
 ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου,
- ^{7.7} δὲ
- 141 **(παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς)**
 οὐ μόνον ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ
 ἀλλὰ
 καὶ ἐν τῇ παρακλήσει
 ἧ παρεκλήθη ἐφ’ ὑμῖν,
 ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν,
 τὸν ὑμῶν ὄδυρμόν,
 τὸν ὑμῶν ζῆλον
 ὑπὲρ ἐμοῦ
 ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι.
- ^{7.8} Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς
 ἐν τῇ ἐπιστολῇ,
- 142 **οὐ μεταμέλομαι ·**
 [γάρ]
- 143 **βλέπω**
 εἰ καὶ πρὸς ὦραν
ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη...ἐλύπησεν ὑμᾶς,
- ^{7.9} νῦν
- 144 **χαίρω,**
 οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε
 ἀλλ’
 ὅτι ἐλυπήθητε
 εἰς μετάνοιαν ·

γάρ
145 **έλυπήθητε**
κατὰ θεόν,
ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

7.10 γάρ
εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον

146 ἢ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν...ἐργάζεται·
δὲ

147 ἢ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται.

7.11 γάρ

148 αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι πόσῃν κατειργάσατο ὑμῖν σπουδῆν,
ἰδοῦ
ἀλλ' ἀπολογίαν,
ἀλλ' ἀγανάκτησιν,
ἀλλὰ φόβον,
ἀλλ' ἐπιπόθησιν,
ἀλλὰ ζῆλον,
ἀλλ' ἐκδίκησιν.

ἐν παντὶ
149 **συνεστήσατε ἑαυτοὺς**
ἀγνοῦς εἶναι
τῷ πράγματι.

7.12 ἄρα

150 (ἔγραψα ὑμῖν)
εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν,
οὐχ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος
οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος
ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν
τὴν ὑπὲρ ἡμῶν
πρὸς ὑμᾶς
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

7.13 διὰ τοῦτο

151 **παρακεκλήμεθα.**

δὲ
Ἐπὶ τῇ παρακλήσει ἡμῶν
περισσοτέρως μᾶλλον

152 **ἐχάρημεν**

ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου,
ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
| ἀπὸ πάντων ὑμῶν·
7.14 | εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι,
ὅτι...οὐ κατησχύνθην,
ἀλλ'

ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν,
οὕτως
καὶ

153 ἢ καύχησις ἡμῶν . . . ἀλήθεια ἐγενήθη.
ἢ ἐπὶ Τίτου

7.15 καὶ
τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ
περισσότερως
εἰς ὑμᾶς

154 **ἐστὶν**
ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν,
ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν.

155 ^{7.16} **χαίρω**
ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

8.1 δὲ
156 **Γνωρίζομεν ὑμῖν,**
| ἀδελφοί,
| **τὴν χάριν τοῦ θεοῦ**
| τὴν δεδομένην
| ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας,
| ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως
8.2 ὅτι... ἢ περισσεῖα τῆς χαρᾶς αὐτῶν
| καὶ
| ἢ κατὰ βάθους πτωχείας αὐτῶν
| ἐπερίσσευσεν
| εἰς τὸ πλοῦτος
| τῆς ἀπλότητος αὐτῶν·
|
8.3 ὅτι ___ κατὰ δύναμιν,
157 ¹ **μαρτυρῶ,** | |
| | καὶ
| παρὰ δύναμιν,
(ἦσαν) ἀύθαιρετοι
8.4 | μετὰ πολλῆς παρακλήσεως
(ἦσαν) δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν
καὶ
τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας
τῆς εἰς τοὺς ἀγίους,
8.5 καὶ
158 **οὐ (ἦσαν ἀύθαιρετοι)**
καθὼς ἠλπίσαμεν
ἀλλ’
159 **ἐαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ**
| καὶ
| **ἡμῖν**
διὰ θελήματος θεοῦ
8.6 εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον,
καθὼς προενήρξατο
οὕτως καὶ
ἵνα... ἐπιτελέσῃ ___
εἰς ὑμᾶς |
καὶ |
τὴν χάριν ταύτην.

8.7 **Ἀλλ’**

¹The parenthetical insertion of μαρτυρῶ as an oath expression interrupts the syntactical flow of supporting ὅτι clauses.

- 160 **έν παντί** **περισεύετε,**
πίστει | ὡσπερ
καὶ |
λόγῳ |
καὶ |
γνώσει |
καὶ |
πάσῃ σπουδῇ |
καὶ |
τῇ ἐξ ἡμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ,
ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισεύητε.
- 161 ^{8.8} **Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω**
ἀλλὰ
- 162 **(λέγω)**
διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς
καὶ
τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων·
- ^{8.9} γὰρ
- 163 **γινώσκετε τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,**
| δι' ὑμᾶς
ὅτι...ἐπτώχευσεν
πλούσιος ὢν,
ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε.
- ^{8.10} καὶ
- 164 **γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι·**
γὰρ
- 165 **τοῦτο ὑμῖν συμφέρει,**
οἷτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι
ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε
ἀπὸ πέρυσι·
- ^{8.11} δὲ
- 166 **τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε,**
| καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν,
| οὕτως καὶ
ὅπως...τὸ ἐπιτελέσαι
ἐκ τοῦ ἔχειν.
- ^{8.12} γὰρ
- 167 **καθὸ ἐὰν ἔχη εὐπρόσδεκτος,**
εἰ ἡ προθυμία πρόκειται,
- 168 **οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.**
- ^{8.13} γὰρ
- 169 **(ἐστίν)**
οὐ ἵνα ἄλλοις ἀνεσις, ὑμῖν θλιψις,
ἀλλ'
- 170 **(ἐστίν)**
ἐξ ἰσότητος·

- 8.14
171 (ἐστίν) τὸ ὑμῶν περίσσευμα
 εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα,
 ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται
 εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα,
 ὅπως γένηται ἰσότης,
- 8.15
 καθὼς γέγραπται·
 /-----|
 ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν,
 καὶ
 ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἠλαττόνησεν.
- 8.16
172 Χάρις (ἔστω) τῷ θεῷ
 | τῷ δόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν
 | ὑπὲρ ὑμῶν
 | ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου,
 8.17 ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο,
 δὲ
 σπουδαιότερος ὑπάρχων ἀυθαίρετος
 --- ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς.
- 8.18
173 συνεπέψαμεν...τὸν ἀδελφὸν
 μετ' αὐτοῦ οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν,
 8.19 δέ
- 174** (ἐστίν) οὐ μόνον,
 ἀλλὰ
 καὶ
- 175** (ἐστίν) χειροτονηθεῖς
 ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν
 συνέκδημος ἡμῶν
 σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ
 τῇ διακονουμένῃ
 ὑφ' ἡμῶν
 πρὸς τὴν [αὐτοῦ] τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν,
- 176** 8.20 (συνεπέψαμεν...τὸν ἀδελφὸν)
 στελλόμενοι τοῦτο,
 μή τις ἡμᾶς μωμήσῃται
 ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ
 τῇ διακονουμένῃ
 ὑφ' ἡμῶν·
- 8.21 γὰρ
- 177** προνοοῦμεν καλὰ
 οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου
 ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.
- 8.22 δέ
- 178** συνεπέψαμεν αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν
 ὃν ἐδοκιμάσαμεν
 ἐν πολλοῖς πολλαῖς
 σπουδαῖον ὄντα,
 δέ
 νυνὶ
 πολὺ
- 179** (ἐστίν) σπουδαιότερον
 πεποιθήσει πολλῇ
 τῇ εἰς ὑμᾶς.

8.23
180 εἴτε
ὑπὲρ Τίτου,
(ἐστίν) κοινωνὸς ἐμὸς
καὶ
εἰς ὑμᾶς
συνεργός·

181 εἴτε
ἀδελφοὶ ἡμῶν,
(εἰσίν) ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν,
δόξα Χριστοῦ.

8.24
οὖν
τὴν ἐνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν
| καὶ
| ἡμῶν καυχήσεως
| ὑπὲρ ὑμῶν
εἰς αὐτοὺς |
182 **(ἔστε) ἐνδεικνύμενοι---**
εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

9.1 γὰρ
Περὶ μὲν τῆς διακονίας
τῆς εἰς τοὺς ἁγίους
183 **περισσὸν μοί ἐστιν τὸ γράφειν ὑμῖν·**

9.2 γὰρ
184 **οἶδα τὴν προθυμίαν ὑμῶν**
ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν,
ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται
ἀπὸ πέρυσσι,
καὶ
τὸ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισεν τοὺς πλείονας.

9.3 δὲ
185 **ἔπεμψα τοὺς ἀδελφούς,**
ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν... κενωθῆ
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῷ μέρει τούτῳ,
καθὼς ἔλεγον
ἵνα...παρεσκευασμένοι ᾦτε,
9.4 ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες
| καὶ
| εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους
μὴ πως...καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς,
ἵνα μὴ λέγω ὑμεῖς,
ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ.

9.5 οὖν
186 **ἀναγκαῖον ἡγησάμην**
παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς,
ἵνα προέλθωσιν
εἰς ὑμᾶς
καὶ
προκαταρτίσωσιν τὴν προεπηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν,
ταύτην ἐτοίμην εἶναι
οὕτως ὡς εὐλογίαν
καὶ
μὴ ὡς πλεονεξίαν.

9.6 δέ,
187 Τοῦτο (ἐστίν)
 ὁ σπείρων
 φειδομένως
 φειδομένως
 καὶ
 θερίσει,
 καὶ
 ὁ σπείρων
 ἐπ' εὐλογίαις
 ἐπ' εὐλογίαις
 καὶ
 θερίσει.

9.7 καθὼς προήρηται
 τῇ καρδίᾳ
188 ἕκαστος (δῶση),
 μὴ ἐκ λύπης
 ἢ ἐξ ἀνάγκης·

γὰρ
189 ἰλαρὸν δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός.

9.8 δὲ
190 δυνατεῖ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι
 εἰς ὑμᾶς,
 | ἐν παντὶ
 | πάντοτε
 | πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες
 ἵνα...περισεύητε

9.9 εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν,
 καθὼς γέγραπται·

ἐσκόρπισεν,
 ἔδωκεν τοῖς πένησιν,
 ἢ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει
 /-----|
 εἰς τὸν αἰῶνα.

9.10 δὲ
 ὁ ἐπιχορηγῶν σπόρον τῷ σπείροντι
 καὶ
 ἄρτον εἰς βρῶσιν

191 χορηγήσει
 καὶ

192 πληθυνεῖ τὸν σπόρον ὑμῶν
 καὶ

193 αύξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν.

9.11 ἐν παντὶ
194 (ἔστε) πλουτιζόμενοι
 εἰς πᾶσαν ἀπλότητα,
 | ἥτις κατεργάζεται...εὐχαριστίαν τῷ θεῷ·
 | δι' ἡμῶν

9.12 ὅτι ἡ διακονία... οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα
 | τῆς λειτουργίας ταύτης τῶν ἁγίων,
 | ἀλλὰ

| καὶ
 ----- περισεύουσα
 διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν
 τῷ θεῷ.

- 9.13 διὰ τῆς δοκιμῆς
| τῆς διακονίας ταύτης
- 195 (ἔστε) δοξάζοντες τὸν θεὸν**
ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν
| εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ
| καὶ
| ἀπλότητι τῆς κοινωνίας
| εἰς αὐτοὺς
| καὶ
| εἰς πάντα,
- 9.14 | καὶ
| δεήσει
| ὑπὲρ ὑμῶν
αὐτῶν...ἐπιποθούντων ὑμᾶς
διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ
ἐφ' ὑμῖν.
- 196** 9.15 **Χάρις (ἔστω) τῷ θεῷ**
ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῆτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.
- 10.1 δὲ
- 197 Αὐτὸς ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς**
| διὰ τῆς πραΰτητος καὶ ἐπιεικειᾶς τοῦ Χριστοῦ*,
| κατὰ πρόσωπον
ὁς...μὲν ταπεινὸς (ἐστὶν)
| ἐν ὑμῖν,
| ἀπῶν
-- δὲ...θαρρῶ
εἰς ὑμᾶς·
- 10.2 δὲ
- 198 δέομαι**
παρῶν
τὸ μὴ...θαρρῆσαι
τῇ πεποιθήσει
ἧ λογίζομαι τολμῆσαι
ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς
κατὰ σάρκα
ὡς...περιπατοῦντας.
- 10.3 γὰρ
Ἐν σαρκὶ περιπατοῦντες
οὐ κατὰ σάρκα
- 199 στρατευόμεθα,**
- 10.4 γὰρ
- 200 τὰ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ (ἐστὶν)**
- ἀλλὰ
- 201 -- ---- --- ----- ---- δυνατὰ τῷ θεῷ (ἐστὶν)**
πρὸς καθάρσεις ὀχυρωμάτων,
- 202 λογισμοὺς καθαιροῦντες (ἐσμεν)**
- 10.5 καὶ
πᾶν ὑψωμα
| ἐπαιρόμενον
| κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ,
| καὶ
- 203 αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα (ἐσμεν)**
εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ,
καὶ
- 10.6

έν έτοιμῳ
204 (έσμεν) ἔχοντες
έκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν,
ὅταν πληρωθῆ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

205^{10.7} Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε.

206 εἶ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι,
τοῦτο λογιζέσθω
| πάλιν
| ἐφ' ἑαυτοῦ,
| καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ (έστιν)
ὅτι...οὕτως καὶ ἡμεῖς (έσμεν).

10.8 γὰρ
έάν τε περισσότερον τι καυχῆσμαι
| περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν
| ἧς ἔδωκεν ὁ κύριος
| εἰς οἰκοδομήν
| καὶ
| οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν,

207 οὐκ αἰσχυθήσομαι

10.9 ἵνα μὴ δόξω

ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς
διὰ τῶν ἐπιστολῶν·

10.10

ὅτι...φησίν,

αἱ ἐπιστολαὶ μὲν...(εἰσὶν) βαρεῖται
καὶ
ἰσχυραί,

δὲ
ἡ παρουσία τοῦ σώματος (έστιν) ἀσθενῆς
καὶ
ὁ λόγος ἐξουθενημένος (έστιν).

208^{10.11} τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος,

| τῷ λόγῳ
| δι' ἐπιστολῶν
ὅτι οἷοί έσμεν...ἀπόντες,
καὶ
τοιοῦτοι (έσμεν)παρόντες
τῷ ἔργῳ.

10.12

209 Οὐ τολμῶμεν

έγκρῖναι
ἢ
συγκρῖναι ἑαυτούς
τισιν τῶν ἑαυτοῦς συνιστανόντων,
ἀλλ'

έν ἑαυτοῖς
ἑαυτοῦς μετροῦντες
καὶ
συγκρίνοντες ἑαυτοῦς ἑαυτοῖς

210 αὐτοὶ...οὐ συνιᾶσιν.

10.13

δὲ

εἰς τὰ ἄμετρα

211 ἡμεῖς οὐκ...καυχησόμεθα

ἀλλὰ

212 (ἡμεῖς καυχησόμεθα)
κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος
οὗ ἔμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου,
ἐφικέσθαι
ἄχρι καὶ ὑμῶν.

10.14 γὰρ
οὐ
ὡς μὴ ἐφικνούμενοι
εἰς ὑμᾶς

213 ὑπερεκτείνομεν ἑαυτούς,
γὰρ
ἄχρι καὶ ὑμῶν

214 ἐφθάσαμεν
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ,
10.15 οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι
| ἐν ἄλλοτρίοις κόποις,
| δὲ
ἐλπίδα ἔχοντες
| | αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν
| | ἐν ὑμῖν
| μεγαλυνθῆναι
| κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν
| εἰς περισσεῖαν
10.16 | εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν
εὐαγγελίσασθαι,
| οὐκ ἐν ἄλλοτρίῳ κανόνι
| εἰς τὰ ἔτοιμα
καυχήσασθαι.

10.17 δὲ
215 Ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω·

10.18 γὰρ
ὁ ἑαυτὸν συνιστάνων,

216 οὐ...ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος,
ἀλλ'

ὄν ὁ κύριος συνίστησιν

217 (ἐστιν δόκιμος)·

11.1 Ὅφελον

218 ἀνείχεσθέ μου
μικρόν
τι ἀφροσύνης·
ἀλλὰ
καὶ

219 ἀνέχεσθέ μου·

11.2 γὰρ

220 ζηλω ὑμᾶς
θεοῦ ζηλω,
γὰρ

221 ἡρμοσάμην ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ
παρθένον ἀγνῆν
παραστῆσαι τῷ Χριστῷ·

- 11.3 δὲ
222 φοβοῦμαι
 μή πως, ... φθαρῆι τὰ νοήματα ὑμῶν
 ὡς ὁ ὄφεις ἐξηπάτησεν Εὐάν
 ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ,
 ἀπὸ τῆς ἀπλότητος
 καὶ
 τῆς ἀγνότητος
 τῆς εἰς τὸν Χριστόν.
- 11.4 γὰρ
 εἰ μὲν ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Τησοῦν κηρύσσει
 ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν,
 ἢ
 πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε
 ὃ οὐκ ἐλάβετε,
 ἢ
 εὐαγγέλιον ἕτερον -----
 ὃ οὐκ ἐδέξασθε,
 καλῶς
223 ἀνέχεσθε.
- 11.5 γὰρ
224 Λογίζομαι
μηδὲν ὑστερηκέναί
 τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων.
- 11.6 δὲ
 εἰ καὶ ἰδιώτης (εἰμί)
 τῷ λόγῳ,
 ἀλλ'
 τῇ γνώσει
 οὐ... (εἰμί),
 ἀλλ'
 ἐν παντὶ
225 (ἔσμεν) φανερώσαντες
 ἐν πᾶσιν
 εἰς ὑμᾶς.
- 11.7 Ἡ
226 ἁμαρτίαν ἐποίησα
 ἑμαυτὸν ταπεινῶν
 ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε,
 ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν;
- 227** 11.8 **ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα**
 λαβῶν ὀψώνιον
 πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν,
- 11.9 καὶ
 παρῶν πρὸς ὑμᾶς
 καὶ
 ὑστερηθεῖς
228 οὐ κατενάρκησα οὐθενός·
 γὰρ
229 τὸ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ
 ἐλθόντες
 ἀπὸ Μακεδονίας,

- καὶ ἐν παντὶ
ἀβαρῆ
- 230** ἑμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα
καὶ
- 231** τηρήσω.
- 232** ^{11.10} ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ
ἐν ἑμοῖς
ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται
εἰς ἡμᾶς
ἐν τοῖς κλίμασιν τῆς Ἀχαΐας.
- ^{11.11} διὰ τί
- 233** (ἐστίν);
- 234** (ἐστίν)
ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς;
- 235** ὁ θεὸς οἶδεν.
- ^{11.12} δὲ
- 236** Ὅ ποιῶ,
καὶ
ποιήσω,
ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν
τῶν θελούντων ἀφορμὴν,
ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὐρεθῶσιν
καθὼς καὶ ἡμεῖς.
- ^{11.13} γὰρ
- 237** οἱ τοιοῦτοι (εἰσὶν) ψευδαπόστολοι,
ἐργάται δόλιοι,
μετασχηματιζόμενοι
εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ.
- ^{11.14} καὶ
- 238** οὐ θαῦμα·
γὰρ
- 239** αὐτὸς ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται
εἰς ἄγγελον φωτός.
- ^{11.15} οὖν
- 240** οὐ μέγα (ἐστίν)
εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται
| ὡς διάκονοι δικαιοσύνης·
ὧν τὸ τέλος ἔσται
κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
- 241** ^{11.16} Πάλιν λέγω,
μή τις με δόξη ἄφρονα εἶναι·
δὲ
εἰ μή γε,
κἂν ὡς ἄφρονα
δέξασθέ με,
ἵνα κἀγὼ μικρὸν τι καυχῆσωμαι.

11.17 ὁ λαλῶ,
οὐ κατὰ κύριον
242 λαλῶ
ἀλλ'
243 - ---- (λαλῶ)
ὡς ἐν ἀφροσύνη,
ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

11.18 ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται
κατὰ σάρκα,
244 κάγῳ καυχῆσομαι.

11.19 γὰρ
ἠδέως
245 ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων
φρόνιμοι ὄντες·

11.20 γὰρ
246 ἀνέχεσθε
εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ,
εἴ τις κατεσθίει,
εἴ τις λαμβάνει,
εἴ τις ἐπαίρεται,
εἴ τις εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει.

11.21 κατὰ ἀτιμίαν
247 λέγω,
ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήκαμεν.

Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ,
ἐν ἀφροσύνη λέγω,
248 τολμῶ κάγῳ.

249 11.22 Ἐβραῖοί εἰσιν;
250 κάγῳ.

251 Ἰσραηλιταί εἰσιν;
252 κάγῳ.

253 σπέρμα Ἀβραάμ εἰσιν;
254 κάγῳ.

255 11.23 διάκονοι Χριστοῦ εἰσιν;
παραφρονῶν

256 λαλῶ,
257 ὑπὲρ ἐγώ (εἰμί)·
ἐν κόποις
περισσοτέρως,
ἐν φυλακαῖς
περισσοτέρως,
ἐν πληγαῖς
ὑπερβαλλόντως,
ἐν θανάτοις πολλάκις.

11.24 Ὑπὸ Τουδαίων
πεντάκις τεσσαράκοντα
258 παρὰ μίαν
ἔλαβον,

11.25 τρὶς
259 ἔρραβδίσθην,
ἄπαξ

- 260 ἔλιθάσθην,
τρίς
- 261 ἐναυάγησα,
νυχθήμερον
ἐν τῷ βυθῷ
- 262 πεποίηκα·
- 263 ^{11.26} (ἡμῶν)
ὁδοιπορίαις πολλάκις,
κινδύνοις ποταμῶν,
κινδύνοις ληστῶν,
κινδύνοις ἐκ γένους,
κινδύνοις ἐξ ἔθνων,
κινδύνοις ἐν πόλει,
κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ,
κινδύνοις ἐν θαλάσσει,
κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις,
^{11.27} κόπῳ καὶ μόχθῳ,
ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις,
ἐν λιμῷ καὶ δίψει,
ἐν νηστείαις πολλάκις,
ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι·
^{11.28} χωρὶς τῶν παρεκτὸς
- 264 (εἰμί) ἢ ἐπίστασίς μοι
ἢ καθ' ἡμέραν,
- 265 (εἰμί) ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.
- 266 ^{11.29} τίς ἀσθενεῖ
καὶ
- 267 οὐκ ἀσθενῶ;
- 268 τίς σκανδαλίζεται
καὶ
- 269 οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;
- ^{11.30} Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ,
270 τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι.
- 271 ^{11.31} ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν,
ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας,
ὅτι οὐ ψεύδομαι.
- ^{11.32} ἐν Δαμασκῷ
272 ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν πόλιν Δαμασκηνῶν
πιάσαι με,
- ^{11.33} καὶ
διὰ θυρίδος
ἐν σαργάνῃ
273 ἐχαλάσθην
διὰ τοῦ τείχους
καὶ
- 274 ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
- 275 ^{12.1} Καυχᾶσθαι δεῖ,
- 276 οὐ συμφέρον
μέν,
δὲ
- 277 ἐλεύσομαι
εἰς ὄπτασίαις καὶ ἀποκαλύψεις κυρίου.

278 ^{12.2} οἶδα ἄνθρωπον

έν Χριστῷ
πρὸ ἐπιτῶν δεκατεσσάρων,
εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα,
εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα,

(279) ὁ θεὸς οἶδεν,

ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον
ἕως τρίτου οὐρανοῦ.

^{12.3} καὶ

280 οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον,

εἴτε ἐν σώματι
εἴτε χωρὶς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα,

(281) ὁ θεὸς οἶδεν,

^{12.4} ὅτι ἠρπάγη
εἰς τὸν παράδεισον
καὶ
--- ἤκουσεν ἀρρητὰ ῥήματα

ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.

282 ^{12.5} ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι,
δὲ

283 ὑπὲρ ἑαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι
εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις.

^{12.6} γὰρ

Ἐὰν θελήσω καυχῆσασθαι,

284 οὐκ ἔσομαι ἄφρων,

γὰρ

285 ἀλήθειαν ἐρῶ·

δὲ

286 φείδομαι,

μή τις εἰς ἐμὲ λογίσῃται
ὑπὲρ ὃ βλέπει με
ἢ
ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ

^{12.7} καὶ

τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων.

διὸ

287 ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι,
ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί,

ἄγγελος σατανᾶ,

ἵνα με κολαφίζῃ,
ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

^{12.8} ὑπὲρ τούτου

τρὶς

288 τὸν κύριον παρεκάλεσα

ἵνα ἀποστῇ
ἀπ' ἐμοῦ.

^{12.9} καὶ

289 εἶρηκέν μοι·

ἄρκεῖ σοι ἡ χάρις μου,

γὰρ

ἡ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελεῖται.

οὖν
Ἡδιστα
μᾶλλον
290 καυχῆσομαι
ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου,
ἵνα ἐπισκηνώσῃ... ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.
ἐπ' ἐμὲ

^{12.10}
291 εὐδοκῶ
ἐν ἀσθενείαις,
ἐν ὑβρεσιν,
ἐν ἀνάγκαις,
ἐν διωγμοῖς καὶ στενοχωρίαις,
ὑπὲρ Χριστοῦ·
γὰρ

ὅταν ἀσθενῶ,
τότε
292 δυνατός εἰμι.

293 ^{12.11} **Γέγονα ἄφρων,**

294 ὑμεῖς με ἠναγκάσατε.

γὰρ
ὑφ' ὑμῶν
295 ἐγὼ ὤφειλον...συνίστασθαι·
γὰρ

296 οὐδὲν ὑστέρησα
τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων
εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι.

297 ^{12.12} **τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη**
| ἐν ὑμῖν
| ἐν πάσῃ ὑπομονῇ,
| τε
σημείοις καὶ τέρασιν καὶ δυνάμεσιν.

^{12.13}
γὰρ
298 τί ἐστὶν ὃ ἠσώθητε
ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας,
εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν;

299 χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

^{12.14}
Ἰδοὺ
τρίτον τοῦτο

300 ἐτοίμως ἔχω
ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς,
καὶ

301 οὐ καταναρκήσω·
γὰρ

302 οὐ ζητῶ τὰ ὑμῶν
ἀλλ'

303 (ζητῶ) ὑμᾶς.

γάρ
304 οὐ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν
ἀλλ'
305 (ὀφειλῶσιν) οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις (θησαυρίζειν).

12.15 δὲ
306 ἐγὼ ἡδιστα δαπανήσω
καὶ
307 ἐκδαπανηθήσομαι
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

εἰ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν,
308 ἤσσον ἀγαπῶμαι;

12.16 δέ
309 Ἔστω
(ὅτι) ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς·
ἀλλ'
ὑπάρχων πανοῦργος
δόλω
310 ὑμᾶς ἔλαβον.

12.17 μὴ τινα ᾧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς,
δι' αὐτοῦ
311 ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς;

312 12.18 παρεκάλεσα Τίτον
καὶ
313 συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν·

314 μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος;

315 οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν;

316 οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν (περιεπατήσαμεν);

12.19 Πάλαι
317 δοκεῖτε
ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα.

κατέναντι θεοῦ
ἐν Χριστῷ
318 λαλοῦμεν·

δὲ
319 (εἰσὶ) τὰ πάντα,
ἀγαπητοί,
ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

12.20 γάρ
320 φοβοῦμαι
ἐλθῶν
μὴ πως...οὐχ οἶους θέλω εὐρω ὑμᾶς
κάγῳ εὐρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε·

321 (φοβοῦμαι)
μὴ πως ἔρις,
ζῆλος,
θυμοί,
ἐριθεΐαι,
καταλαλιαί,

ψιθυρισμοί,
φυσιώσεις,
ἀκαταστασία·

322 ^{12.21} (φοβοῦμαι)

πάλιν
ἐλθόντος μου
μὴ...ταπεινώσῃ με ὁ θεός μου
πρὸς ὑμᾶς
καὶ

-- πενθήσω πολλοὺς

τῶν προημαρτηκότων
καὶ

--- μὴ μετανοησάντων

ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ

καὶ

πορνείᾳ

καὶ

ἀσελγείᾳ

ἧ ἔπραξαν.

^{13.1} *Τρίτον τοῦτο*

323 ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς·

324 ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν
σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.

325 ^{13.2} προείρηκα
καὶ

326 προλέγω, _____
ὡς παρῶ|ν τὸ δεύτερον
|καὶ
ἀπῶν|νῦν,
τοῖς προημαρτηκόσιν
καὶ
τοῖς λοιποῖς πᾶσιν,

ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν

ὅτι...οὐ φείσομαι,

ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε

τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ,

/-----|

| εἰς ὑμᾶς

ὅς...οὐκ ἀσθενεῖ

| ἀλλὰ

-- δυνατεῖ

ἐν ὑμῖν.

^{13.3}

^{13.4} γὰρ
καὶ

327 ἐσταυρώθη
ἐξ ἀσθενείας,
ἀλλὰ

328 ζῆ
ἐκ δυνάμεως θεοῦ.

γὰρ
καὶ

329 ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν

έν αὐτῷ,
ἀλλὰ
330 ζήσομεν
σύν αὐτῷ
έκ δυνάμεως θεοῦ
εἰς ὑμᾶς.

331 ^{13.5} **Ἐαυτοὺς πειράζετε**
εἰ ἐστὲ
έν τῇ πίστει,

332 **ἐαυτοὺς δοκιμάζετε**·

ἢ
333 **οὐκ ἐπιγινώσκετε ἐαυτοὺς**
ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς έν ὑμῖν;
εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε.

^{13.6} δὲ
334 **ἐλπίζω**
ὅτι γνώσεσθε
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι.

^{13.7} δὲ
335 **εὐχόμεθα . . . μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν,**
πρὸς τὸν θεὸν
οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν,
ἀλλ'
ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε,
δὲ
ἡμεῖς ὡς ἀδόκιμοι ὤμεν.

^{13.8} γὰρ
336 **οὐ δυνάμεθά τι**
κατὰ τῆς ἀληθείας
ἀλλ'

337 **(δυνάμεθά τι)**
ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

^{13.9} γὰρ
338 **χαίρομεν**
ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν,
δὲ
ὑμεῖς δυνατοὶ ᾔτε·

339 **τοῦτο καὶ εὐχόμεθα,**
τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.

^{13.10} Διὰ τοῦτο ταῦτα
ἀπῶν
340 **γράφω,**
παρῶν
ἵνα...μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι
κατὰ τὴν ἐξουσίαν
ἣν ὁ κύριος ἔδωκέν μοι
εἰς οἰκοδομὴν
καὶ
οὐκ εἰς καθαίρεσιν.

Conclusio

^{13.11} Λοιπόν,
ἀδελφοί,
341 **χαίρετε,**

342 καταρτίζεσθε,
343 παρακαλεῖσθε,
344 τὸ αὐτὸ φρονεῖτε,
345 εἰρηνεύετε,
καὶ
346 ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται
μεθ' ὑμῶν.

347 ^{13.12} Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν ἀγίῳ φιλήματι.

348 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.

^{13.13} Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ
ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ
καὶ

349 ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος (ἔστωσαν)
μετὰ πάντων ὑμῶν.